

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 2002

N:o 763—767

SISÄLLYS

N:o		Sivu
763	Laki ulkoasiainhallintolain 26 ja 27 §:n muuttamisesta	3767
764	Laki alkoholilain muuttamisesta	3769
765	Valtioneuvoston asetus Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta	3775
766	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden tehtävien siirrosta tullilaitoksen hoidettavaksi .	3781
767	Sisäasiainministeriön asetus poliisin virkapuvusta	3786

N:o 763

Laki

ulkoasiainhallintolain 26 ja 27 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun ulkoasiainhallintolain (204/2000) 26 ja 27 §
seuraavasti:

26 §

Eräisiin viranomaisiin palvelussuhteessa olevat henkilöt edustustossa

Edustuston henkilökunnan jäsenenä voi ulkoasiainministeriön suostumuksella toimia eri hallinnonalojen viranomaisiin palvelussuhteessa olevia virkamiehiä ja muita henkilöitä asianomaisen viranomaisen tehtävissä, jotka liittyvät ulkomaanedustuksen toimintaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin edellä tarkoitettusta henkilöstöstä ja tehtävistä. Edustuston henkilökunnan jäsenenä voi samoin edellytyksin toimia myös eduskunnan kanslian henkilöstöä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut henkilöt ovat edustuston päällikön alaisia Suomen ja vieraan valtion tai kansainvälisen järjestön välisiä yleisiä suhteita koskevissa asioissa sekä edustuston sisäistä hallintoa ja järjestystä koskevissa asioissa. Ulkoasiainministeriö voi

poistaa tässä tarkoitetun henkilön edustuston henkilökunnan jäsenyydestä, jos siihen on painavia syitä.

Muilta osin tässä pykälässä tarkoitettujen henkilöiden toiminnassa sovelletaan asianomaista viranomaista koskevia säännöksiä.

27 §

Edustuston henkilökunnan jäsenyys eräissä tapauksissa

Edustuston henkilökunnan jäsenenä voi toimia henkilö, joka ei ole palvelussuhteessa julkisoikeudelliseen yhteisöön, jos tähän on erityisiä syitä ja henkilön tehtävät liittyvät ulkomaanedustuksen toimintaan. Tässä tarkoitettu henkilö on velvollinen toimimaan yhteistyössä edustuston kanssa ja noudattamaan edustuston sisäistä hallintoa ja järjestystä koskevia määräyksiä ja ohjeita.

HE 60/2002
UaVM 20/2002
EV 106/2002

Ulkoasiainministeriö päättää 1 momentissa tarkoitetun henkilön hyväksymisestä edustuston lähetetyn henkilökunnan jäseneksi määrääjäksi tai erityisestä syystä toistaiseksi. Ulkoasiainministeriö voi perustellusta syystä poistaa henkilön edustuston henkilökunnan jäsenyydestä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tätä pykälää tarkentavia säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkomaankauppaministeri *Jari Vilén*

N:o 764

Laki**alkoholilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun alkoholilain (1143/1994) 13 §:n 2 momentti sekä 14, 15, 19, 21—23, 26, 41, 42, 44 ja 51 §, sellaisina kuin niistä ovat 15, 22 ja 42 § osaksi laissa 486/1997 ja 44 § osaksi laeissa 210/1998 ja 1/1999, sekä
lisätään lakiin uusi 21 a—21 d § seuraavasti:

13 §

Alkoholiyhtiön vähittäismyynti

Alkoholiyhtiö saa harjoittaa 1 momentissa tarkoitettujen alkoholijuomien vähittäismyyntiä vain lupaviranomaisen hyväksymässä alkoholijuomamyymlässä, joka on sijainniltaan asianmukainen ja jossa valvonta voidaan tehokkaasti järjestää.

14 §

Vähittäismyyntilupa

Käymisteitse valmistetun enintään 4,7 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävän alkoholijuoman vähittäismyyntiä saa alkoholiyhtiön lisäksi harjoittaa se, jolle lupaviranomainen on myöntänyt tätä koskevan vähittäismyyntiluvan.

Käymisteitse valmistetun enintään 13 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävän al-

koholijuoman vähittäismyyntiä saa alkoholiyhtiön lisäksi sosiaali- ja terveysministeriön määräämin ehdoin lupaviranomaisen luvalla harjoittaa se, jolle on myönnetty lupa kyseisen tuotteen valmistamiseen.

Alkoholijuoman vähittäismyyntilupa voidaan myöntää sille, jolla harkitaan olevan tähän toimintaan tarvittavat edellytykset ja vaadittava luotettavuus.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua vähittäismyyntiä saa harjoittaa vain lupaviranomaisen hyväksymässä myyntipaikassa, joka paikan sijainnin ja myyntitilojen sekä toiminnan osalta on asianmukainen ja jossa myynti on järjestetty niin, että tehokas valvonta on mahdollinen.

15 §

Seuraamukset rikkomuksista

Lupaviranomainen voi antaa 14 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetun vähittäismyyntiluvan haltijalle huomautuksen tai kirjallisen varoituksen taikka supistaa myyntiaikoja tai

korvauksetta peruuttaa myyntiluvan joko määräajaksi tai pysyvästi, jos:

1) elinkeinotoiminnassa on rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä;

2) luvan saajan katsotaan menettäneen luvan saamisen edellytykset tai luotettavuutensa; tai

3) myyntipaikassa on ilmennyt järjestyshäiriöitä tai muita väärinkäytöksiä.

Lupaviranomainen voi antaa alkoholiyhtiölle huomautuksen, kirjallisen varoituksen tai korvauksetta kieltää myynnin alkoholijuomamyymälässä joko määräajaksi tai pysyvästi, jos myymälässä:

1) on rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä; tai

2) on ilmennyt järjestyshäiriöitä tai muita väärinkäytöksiä.

Poliisi voi, milloin järjestyksen ylläpitäminen alkoholijuomamyymälässä tai 14 §:n 4 momentissa tarkoitetussa myyntipaikassa niin vaatii, keskeyttää myynnin siellä tilapäisesti, enintään vuorokauden ajaksi. Keskeyttämisestä on viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle.

Lääninhallitus voi antaa, jos rikotaan 16 §:n 2 momentissa säädettyä kieltoa, asianomaiselle elinkeinonharjoittajalle tai yhteisölle huomautuksen tai kirjallisen varoituksen taikka kieltää sanotussa säännöksessä tarkoitettujen juomien myynnin määräajaksi, enintään kuudeksi kuukaudeksi.

19 §

Vähittäismyyntiä koskevat tarkemmat säännökset

Alkoholijuomien vähittäismyynnin lupaviranomaisista, vähittäismyyntiajoista, vähittäismyynnissä hyväksyttävistä maksutavoista ja vähittäismyyntihenkilökunnan ikärajoista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

21 §

Anniskelulupa

Alkoholijuomien anniskelua saa harjoittaa vain se, jolle lupaviranomainen on myöntänyt anniskeluluvan. Anniskelulupa myönnetään

toistaiseksi, määräajaksi tai tilapäisesti. Anniskelulupa on anniskelupaikkakohtainen.

Määräaikaisena anniskelulupa voidaan myöntää silloin, kun anniskelupaikan toiminta on luonteeltaan määräaikaista taikka kun hakijan edellytyksiä tai anniskelutoimintaa on erityinen syy seurata. Määräaikainen lupa voidaan myöntää enintään yhden vuoden ajaksi.

Tilapäinen anniskelulupa myönnetään tilaisuuksiin ja tapahtumiin enintään yhden kuukauden ajaksi.

21 a §

Anniskeluluvan hakijaa koskevat edellytykset

Anniskelulupa myönnetään täysi-ikäiselle hakijalle, joka ei ole konkurssissa ja jonka toimintakelpoisuutta ei ole rajoitettu sekä jolla on alkoholijuomien anniskeluun vaadittava luotettavuus samoin kuin tarvittavat taloudelliset ja ammatilliset edellytykset.

Vaadittava luotettavuus tai taloudelliset edellytykset puuttuvat, jos

1) hakija käyttää väärin päihdyttäviä aineita,

2) hakija on ulosmittauksen tai muun selvityksen mukaan kykenemätön vastaamaan veloistaan,

3) hakija on viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana ammattiaan harjoittaessaan tai muutoin syyllistynyt rikokseen, josta voi seurata vankeutta,

4) hakijalta tai yhteisöltä, jossa hakija on käyttänyt määräämisvaltaa, on viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana peruutettu pysyvästi anniskelulupa,

5) hakija on toistuvasti tai huomattavassa määrin laiminlyönyt verojen tai muiden julkisten maksujen suorittamisen, tai

6) hakija on käyttänyt määräämisvaltaa yhteisössä, joka on viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana asetettu konkurssiin tai jonka konkurssi mainittuna aikana on rauennut varojen puutteessa,

ja hakijan edellä mainittu tai siihen välittömästi verrattavissa oleva aikaisempi toiminta osoittaa hänet ilmeisen sopimattomaksi harjoittamaan anniskelutoimintaa.

Ammatilliset edellytykset puuttuvat hakijalta, joka ei ole ilmoittanut anniskelupaik-

kaan 21 b §:ssä säädetty edellytykset täyttävää vastaavaa hoitajaa ja tämän sijaisia.

Mitä edellä säädetään hakijasta, koskee myös sitä, joka omistuksen, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella käyttää määräämisvaltaa hakijan puolesta.

21 b §

Vastaavaa hoitajaa ja tämän sijaisia koskevat edellytykset

Anniskelupaikassa tulee olla vastaava hoitaja ja hänellä tarpeellinen määrä sijaisia, jotka anniskeluluvan haltija määrää. Vastaavan hoitajan ja hänen sijaistensa tulee olla sopivia tehtävään ja heillä tulee olla koulutuksen tai kokemuksen kautta hankittu riittävä ammattitaito. Vastaava hoitaja ja hänen sijaisensa ovat anniskeluluvan haltijan ohella velvollisia huolehtimaan siitä, että anniskelupaikassa noudatetaan tämän lain säännöksiä.

Sopimaton vastaavan hoitajan ja hänen sijaisensa tehtävään on henkilö, joka päihdyttävien aineiden väärinkäytön taikka aikaisempien rikkomusten tai laiminlyöntien perusteella ei ilmeisesti kykene hoitamaan tehtäviään.

Koulutuksen kautta hankittu riittävä ammattitaito edellyttää vähintään yhden vuoden päätoimista ravitsemisalan koulutusta, jos opetusohjelmaan sisältyy alkoholijuomien anniskeluun liittyvää opetusta ja käytännön harjoittelua. Kokemuksen kautta hankittu riittävä ammattitaito edellyttää vähintään kahden vuoden päätoimista työskentelyä alkoholijuomien anniskelussa ja ravitsemisalan oppilaitoksen antamaa todistusta siitä, että henkilö hallitsee alkoholijuomien anniskelua koskevat säännökset.

Anniskelupaikassa, jossa anniskellaan yksinomaan käymisteitse valmistettuja enintään 4,7 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältäviä alkoholijuomia, riittävä ammattitaito voidaan 3 momentista poiketen todeta ravitsemisalan oppilaitoksen antamalla todistuksella siitä, että henkilö hallitsee alkoholijuomien anniskelua koskevat säännökset.

Edellä 3 ja 4 momentissa tarkoitettua ravitsemisalan koulutuksen opetussuunnitelmasta ja oppilaitoksen antamasta todistukses-

ta säädetään tarkemmin sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

21 c §

Anniskelupaikkaa ja anniskelualuetta koskevat vaatimukset

Anniskelupaikan tulee soveltua ravitsemisliikekäyttöön. Anniskelupaikan tiloihin tulee täyttää ne vaatimukset, jotka niiden käytölle ravitsemisliiketarkoitukseen on lainsäädännössä asetettu. Anniskelupaikan tulee olla yksinomaan hakijan tosiasiallisessa hallinnassa ja viranomaisen valvottavissa.

Anniskelupaikassa tulee toiminnan laajuus ja laatu huomioon ottaen olla riittävästi henkilökuntaa tehokkaan valvonnan ja järjestyksenpidon toteuttamiseksi. Lupaviranomaiselle tulee esittää henkilökunnan määrää ja tehtäviä koskeva suunnitelma.

Anniskelupaikassa alkoholijuomia saa anniskella ainoastaan lupaviranomaisen hyväksymällä anniskelualueella, jossa valvonta voidaan tehokkaasti järjestää. Anniskelualueeksi ei saa hyväksyä urheilu-, liikunta-, musiikkitali muun niihin verrattavan tapahtuman yleistä katsomotilaa. Anniskelualue tulee rajata tai merkitä niin, että raja on asiakkaiden selvästi havaittavissa, jollei anniskelualuetta voida muuten selvästi todeta. Kulkemista anniskelualueelle ja sieltä pois on voitava tehokkaasti valvoa. Lupaviranomaiselle tulee esittää anniskelualueen rajaamista koskeva suunnitelma.

Anniskelualuetta voidaan muuttaa luvan haltijan ilmoituksen perusteella. Anniskelualueen muuttaminen edellyttää kuitenkin lupaviranomaisen luvan, jos muutos on anniskelun valvonnan kannalta merkittävä. Anniskelualueen muuttamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

21 d §

Anniskeluluvan rajoittaminen tai myöntämättä jättäminen eräissä tapauksissa

Lupaviranomainen voi rajoittaa anniskeluaikaa, anniskelualuetta, anniskeltavien alkoholijuomien lajeja tai asiakaspaikkojen lukumäärää taikka asettaa anniskelun valvonnan ja

järjestyksenpidon kannalta tarpeellisia ehtoja, jos luvan myöntämisen edellytykset muutoin täyttyisivät mutta anniskelupaikan sijainnin tai muiden erityisten olosuhteiden sekä luvanhaltijan 21 c §:n mukaisesti esittämien suunnitelmien perusteella on ilmeistä, että anniskelua ei voida kohtuudella valvoa.

Anniskelulupa voidaan jättää myöntämättä tai lupaviranomainen voi rajoittaa anniskeluaikaa, anniskelualuetta, anniskeltavien alkoholijuomien lajeja tai asiakaspaikkojen lukumäärää taikka asettaa anniskelun valvonnan ja järjestyksenpidon kannalta tarpeellisia ehtoja, jos:

1) anniskelulupaa haetaan pääosin lapsille tai nuorille tarkoitettujen tai heidän käyttämiensä tilojen yhteyteen tai välittömään läheisyyteen tai paikkaan, jossa elinkeinotoiminnan on katsottava kohdistuvan pääosin lapsiin ja nuoriin;

2) anniskelulupaa haetaan urheilutapahtumaan tai tilaisuuteen, joka on luonteeltaan perhetapahtuma tai johon muuten osallistuu runsaasti lapsia ja nuoria;

3) anniskelulupaa haetaan työnantajan työntekijöille järjestämään lounasruokailuun; tai

4) anniskelupaikan sijainti on sellainen, että lupaviranomaisella on saatujen selvitysten ja lausuntojen perusteella syytä epäillä, että anniskelutoiminnasta aiheutuu asuinympäristölle, yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle tai yhdyskunnan palveluille ja toiminnoille häiriötä tai muita kielteisiä seurauksia.

22 §

Seuraamukset rikkomuksista

Lupaviranomainen voi antaa luvanhaltijalle huomautuksen, kirjallisen varoituksen, asettaa anniskelun valvonnan kannalta tarpeellisia ehtoja tai korvauksetta rajoittaa myöntämäänsä lupaa supistamalla anniskeluaikaa, anniskelualuetta tai anniskeltavien alkoholijuomien lajeja taikka korvauksetta peruuttaa myöntämänsä luvan joko määräajaksi tai pysyvästi, jos:

1) elinkeinotoiminnassa on rikottu tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä;

2) luvan saajan katsotaan menettäneen luvan saamisen edellytykset tai luotettavuutensa; tai

3) anniskelupaikassa on ilmennyt järjestyshäiriötä tai muita väärinkäytöksiä.

Poliisi voi, milloin järjestyksen ylläpitäminen anniskelupaikassa niin vaatii, keskeyttää anniskelun siellä tilapäisesti, enintään vuorokauden ajaksi. Keskeyttämisestä on viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle.

Lääninhallitus voi antaa, jos rikotaan 24 §:n 2 momentissa säädettyä kieltoa, asianomaiselle elinkeinonharjoittajalle tai yhteisölle huomautuksen tai kirjallisen varoituksen taikka kieltää sanotussa säännöksessä tarkoitettujen juomien anniskelun määräajaksi, enintään kuudeksi kuukaudeksi.

23 §

Anniskelupaikan järjestys

Päihtynyttä ei saa päästää anniskelupaikkaan. Asiakas, joka käyttäytyy häiritsevästi tai jonka päihtymys on selvästi havaittavissa, on poistettava anniskelupaikasta.

Anniskeltu alkoholijuoma on nautittava anniskelualueella. Anniskellun tai anniskelua varten ravintolaan toimitetun alkoholijuoman vähittäismyynti tai muu pois kuljettaminen anniskelupaikasta on kielletty.

26 §

Anniskelua koskevat tarkemmat säännökset

Anniskelun lupaviranomaisista, anniskelujaoista, anniskelumääristä, maksutavoista ja laskunantovelvollisuudesta anniskelussa, anniskeluhenkilökunnan ikärajoista sekä alkoholijuomavaraston luovuttamisesta liikkeen toiminnan loppuessa tai sen siirtyessä toiselle omistajalle säädetään valtioneuvoston asetuksella.

41 §

Tuotevalvontakeskuksen toimivalta

Alkoholijuomien vähittäismyyntin ja anniskelun lupahallinto ja valvonta, alkoholijuomien mainonnan ja myyntityöstämisen valvonta sekä niiden ohjaus kuuluvat sosiaali-

ja terveystieteiden alaisena tuotevalvontakeskukselle sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Lisäksi tuotevalvontakeskus valvoo:

1) alkoholipitoisten aineiden valmistusta, maahantuontia ja maastavientiä;

2) alkoholijuomien tukkumyyntiä;

3) alkoholijuomien myyntiä ja muuta luovutusta verottamattomien alkoholijuomien varastoista;

4) väkiviinan myyntiä ja alkoholijuomien erityismyyntiä sekä näiden käyttöluupiin perustuvaa käyttöä;

5) alkoholijuoman ja väkiviinan luvattomaan valmistukseen soveliaiden kojeiden tai niiden osien maahantuontia, valmistusta ja myyntiä;

6) alkoholijuoman kotivalmistukseen tarkoitettujen aineiden, tuotteiden ja valmistaiden maahantuontia, valmistusta ja myyntiä; ja

7) Suomen ja ulkomaiden välillä liikenteessä kulkevien liikennevälineiden alkoholijuomien myyntiä.

42 §

Lääninhallituksen toimivalta

Alkoholijuomien vähittäismyyntin ja anniskelun lupahallinto ja valvonta sekä alkoholijuomien mainonnan ja myynninedistämisen valvonta kuuluvat alueellaan lääninhallitukselle sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Lääninhallitus valvoo myös alueellaan vähintään 1,2 ja enintään 2,8 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävien juomien vähittäismyyntiä ja anniskelua.

44 §

Tarkastus-, tiedonsaantioikeus ja rekisterin-pito-oikeus

Tuotevalvontakeskuksella ja lääninhallituksella on tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten valvontaa varten oikeus:

1) päästä tarkastamaan luvanhaltijan tiloja ja toimintaa, alkoholipitoisen aineen kuljetuksia sekä valvonnassa tarvittavia asiakirjoja;

2) ottaa ja saada korvauksetta valvontaa varten tarvittavat näytteet; ja

3) saada valvonnan kannalta tarpeelliset ilmoitukset, tiedot ja asiakirjat.

Tuotevalvontakeskus ja lääninhallitukset pitävät tässä laissa tarkoitettujen lupa-asioiden käsittelyä ja valvontaa sekä alkoholilastointia varten alkoholielinkeinorekisteriä elinkeinonharjoittajista, joille on myönnetty tässä laissa tarkoitettu lupa tai jotka ovat hakeneet tällaista lupaa. Vastuullisena rekisterinpitäjänä toimii tuotevalvontakeskus.

Rekisteröitäviä tietoja ovat:

1) nimi ja toiminimi sekä henkilö- tai yritys- ja yhteisötunnus sekä osoite, puhelinnumero ja muut osoitetiedot;

2) 1 kohdassa mainitut tiedot yhteisön hallituksen jäsenistä, toimitusjohtajasta sekä huomattavista osakkeenomistajista, vastuunalaisista ja äänettömistä yhtiömiehistä sekä näiden sijoittamista panoksista;

3) poliisitutkintaa, esitutkintaa, syyteharjainta ja syytettä sekä rikostuomiota ja rikosasian tuomioistuinkäsittelyä koskevat tiedot elinkeinonharjoittajista ja 2 kohdassa mainituista henkilöistä;

4) tieto rekisteröitymisestä arvonnalisäverovelvolliseksi, ennakoperintärekisteriin ja muihin verohallinnon rekistereihin sekä tieto erääntyneistä verovelvoista;

5) tiedot ulosoton kohteena olevista velvoitteista;

6) tiedot yrityssaneerauksista ja konkurseista sekä muista erääntyneistä velkaa koskevista tuomioistuimen päätöksistä;

7) tiedot valvottavan yksityishenkilön velkajärjestelyistä;

8) tiedot tämän lain nojalla myönnetyn luvan perusteella tapahtuvasta toiminnasta sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten, määräysten ja kieltojen rikkomisesta ja tällaisen rikkomuksen seuraamuksesta sekä tiedot valvontaviranomaisten suorittamista tarkastuksista ja näiden tuloksista; sekä

9) muut lupa-asioiden käsittelyä, valvontaa ja tilastointia varten tarpeelliset tiedot, jotka eivät sisällä henkilötietolain (523/1999) 11 §:ssä tarkoitettuja arkaluonteisia tietoja.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen valvonnan kohdista koskevien tietojen tarkastusoikeudesta ja virheen oikaisusta on voimassa, mitä henkilötietolaissa säädetään. Elinkeinonhar-

joittajaa ja muita 3 momentin 2 kohdassa mainittuja henkilöitä koskevat tiedot säilytetään alkoholielinkeinorekisterissä niin, että ne poistetaan viiden vuoden kuluttua viimeisen tiedon merkitsemisestä.

51 §

*Muutoksenhaku tuotevalvontakeskuksen,
lääninhallituksen ja alkoholiyhtiön
päätökseen*

Tuotevalvontakeskuksen ja lääninhallituksen päätökseen, johon ei 52 §:ssä ole säädetty valituskieltoa, haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Myös tuotevalvontakeskuksella ja lääninhallituksella siinä tapauksessa, että lääninhallitus on ratkaissut muutoksenhaun kohteena olevan asian, on oikeus hakea muutosta hallinto-

oikeuden muutoksenhaun johdosta tekemään päätökseen.

Tuotevalvontakeskuksen ja lääninhallituksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Alkoholiyhtiön päätökseen alkoholijuomien ottamisesta vähittäismyyntiin, niiden poistamisesta vähittäismyyntistä sekä vähittäismyyntiin hinnoitteluperusteista haetaan muutosta tuotevalvontakeskukselta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003. Lain 21 b §:ää sovelletaan kuitenkin tämän lainkohdan voimaan tullessa toiminnassa oleviin anniskelupaikkoihin sekä vireillä oleviin anniskelulupahakemuksiin 1 päivästä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 765

Valtioneuvoston asetus**Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä elokuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 28 päivänä kesäkuuta 2002 annetun lain (561/2002) 3 §:n 1 momentin, 4 §:n 3 momentin, 7 §:n 4 momentin, 8 §:n 1 ja 2 momentin ja 11 §:n 1 momentin nojalla:

1 Luku**Olennaisten vaatimusten perusteet****1 §***Turvallisuutta koskevat olennaiset vaatimukset*

Turvallisuuden kannalta olennaisten rakennosien ja erityisesti liikkuvaan kalustoon liittyvien laitteiden suunnittelulla, rakentamisella tai valmistamisella sekä huollolla ja valvonnalla on taattava turvallisuustaso, joka vastaa Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä vahvistettuja tavoitteita. Turvallisuustaso on taattava myös yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä määritellyissä vajaatoimintatilanteissa.

Liikkuvan kaluston ja radan teknisten ominaisuuksien on oltava sellaisia, että niillä voidaan liikennöidä turvallisesti sallituilla enimmäisnopeuksilla. Käytettävien laitteiden on kestävä käyttöaikanaan niille määritetyt tavanomaiset tai poikkeukselliset rasitukset. Myös turvallisuuteen vaikuttavien laitteiden satunnaisista vioista aiheutuvia haitallisia vaikutuksia on voitava rajoittaa tarkoituksenmukaisella tavalla.

Valtion rataverkko (jäljempänä *rataverkko*) ja liikkuva kalusto on suunniteltava ja näissä osajärjestelmissä käytettävät materiaalit on valittava siten, että tulipalon ja savun syntymistä ja leviämistä sekä näiden vaikutuksia voidaan tehokkaasti rajoittaa. Käyttäjien käsiteltäviksi tarkoitettut laitteet on suunniteltava siten, etteivät ne vaaranna laitteiden turvallista käyttöä tai käyttäjien terveyttä ja turvallisuutta myöskään silloin, kun niitä käytetään ennakoitavissa olevalla tavalla ohjeiden vastaisesti.

2 §*Luotettavuutta, käyttökuntoa ja terveyttä koskevat olennaiset vaatimukset*

Liikkuvaan kalustoon ja sen käyttöön liittyvien osatekijöiden seuranta ja huolto on järjestettävä ja toteutettava sekä näiden toimintojen laajuus määritettävä siten, että ne pysyvät toimintakuntoisina niille tarkoitettuisa olosuhteissa.

Sellaisia materiaaleja, jotka voivat käytettävästään johtuen vaarantaa niiden kanssa kosketuksiin joutuvien ihmisten terveyden, ei saa käyttää liikkuvassa kalustossa eikä rataverkon rakenteissa. Käytettävät materiaalit on muutoinkin valittava ja niitä on käytettävä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/16/EY (32001L0016); EYVL N:o L 110, 20.4.2001, s. 0001-0027, neuvoston direktiivi 96/48/EY (31996L0048); EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 0006-0024

siten, että tulipalon yhteydessä materiaalien haitallisten vaikutusten esiintymistä voidaan vähentää.

3 §

Ympäristönsuojelua koskevat olennaiset vaatimukset

Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmään kuuluvien osajärjestelmien suunnittelussa ja toteuttamisessa on arvioitava rautatiejärjestelmästä sekä rautatieliikenteen harjoittamisesta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja otettava mahdolliset ympäristövaikutukset huomioon osajärjestelmän käytössä siten kuin siitä muutoin säädetään tai määrätään. Rautatieliikenteestä aiheutuvan melun rajoittamisesta on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän suunnittelemisen, toteuttamisen ja rautatieliikenteen harjoittamisen ympäristövaikutusten arvioinnista ja huomioonottamisesta sekä rautatieliikenteestä aiheutuvan melun rajoittamisesta on voimassa, mitä niistä muutoin säädetään tai määrätään.

Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän käyttö ei saa aiheuttaa maaperässä sen tasoista värähtelyä, että rautatiejärjestelmän tavantoinen käyttö häiritsee kohtuuttomasti rataverkon lähellä suoritettavia toimintoja tai rataverkon ympäristöä. Sallitusta värähtelystä on voimassa, mitä siitä muutoin säädetään tai määrätään.

Liikkuva kalusto ja energiansyöttöjärjestelmä on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne ovat sähkömagneettisilta ominaisuuksiltaan yhteensopivia sellaisten laitteistojen, laitteiden ja verkkojen kanssa, joihin ne saattavat olennaisesti vaikuttaa.

4 §

Teknistä yhteensopivuutta koskevat olennaiset vaatimukset

Euroopan laajuisessa rautatiejärjestelmässä käytettävän liikkuvan kaluston ja rataverkon rakenteiden ja kiinteiden laitteistojen tekniset ominaisuudet on sovittava yhteen erilaisten ominaisuuksiensa ja eri osajärjestelmien

kanssa. Yhteensopivien ominaisuuksien sijaan voidaan kuitenkin käyttää väliaikaisesti myös sellaisia ominaisuuksia, jotka tukevat tarkoituksenmukaisella tavalla rautatiejärjestelmän yhteensopivuutta.

2 Luku

Osajärjestelmiä koskevien olennaisten vaatimusten perusteet

5 §

Rataverkkoa koskevat olennaiset vaatimukset

Ratahallintokeskuksen on varmistettava, että

1) rautatieliikenteestä aiheutuvaa turvallisuusriskiä rautatiealueen läheisyydessä asuville tai muutoin oleville ihmisille vähennetään siltä osin kuin Ratahallintokeskus voi siihen kohtuudella vaikuttaa;

2) sellaiset rataverkon osat, joihin yleisöllä on pääsy, suunnitellaan ja toteutetaan siten, että ihmisille aiheutuvia turvallisuusriskejä vähennetään siltä osin kuin Ratahallintokeskus voi siihen kohtuudella vaikuttaa;

3) rataverkon laitteistot suojataan tarkoituksenmukaisella tavalla; sekä

4) tunneleiden asettamat erityiset turvallisuusvaatimukset otetaan rautatiejärjestelmässä huomioon.

6 §

Energiaa koskevat olennaiset vaatimukset

Energian syöttölaitteiden toiminta ei saa vaarantaa rautatieliikenteen tai ihmisten turvallisuutta. Sähkö- tai lämpöenergian syöttölaitteiden toiminnasta aiheutuvien ympäristöhaittojen on pysyttävä yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä määritellyissä rajoissa.

Sähkö- tai lämpöenergian syöttöjärjestelmien on mahdollistettava se, että liikkuva kalusto saavuttaa rataverkolla sallitut suoritusastot. Liikkuvan kaluston virranottolaitteiden on sovittava yhteen rataverkon sähkönsyöttöjärjestelmän kanssa sellaisina kuin ne on yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä kuvattu.

7 §

Liikenteen ohjaus-, hallinta- ja opastinjärjestelmää koskevat olennaiset vaatimukset

Ohjaus-, hallinta- ja opastinjärjestelmän toiminnalla on mahdollistettava rautatieliikenne, jonka turvallisuustaso vastaa rataverkolle asetettuja tavoitteita. Ohjaus-, hallinta- ja opastinjärjestelmien on mahdollistettava rataverkossa luvallisesti liikkuvien junien ja muun rataverkolla käytettävän liikkuvan kaluston turvallinen liikkuminen myös yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä määritellyssä vajaatoimintatilanteessa.

Rataverkko ja sillä käytettävä liikkuva kalusto, joka on otettu käyttöön yhteentoimivuuden teknisten eritelmien mukaan kehitettyjen ohjaus-, hallinta- ja opastinjärjestelmien käyttöönoton jälkeen, on sovitettava yhteen ja mukautettava ohjaus-, hallinta- ja opastinjärjestelmien käyttöön. Liikkuvan kaluston ohjaamoihin asennettujen ohjaus-, hallinta- ja opastelaitteiden on mahdollistettava tavanomainen käyttö yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä määritellyissä olosuhteissa Euroopan laajuisessa rautatiejärjestelmässä.

8 §

Liikkuvaa kalustoa koskevat olennaiset vaatimukset

Liikkuvan kaluston rakenteet on suunniteltava siten, että matkustaja- ja ohjaamotilat ovat riittävästi suojattuja törmäys- ja suistumistilanteissa. Liikkuvan kaluston muut sähkölaitteet eivät saa vaarantaa ohjaus-, hallinta- ja opastinlaitteiden toimintavarmuutta. Jarrutustekniikan ja -tehojen on oltava yhteensopivia raiteiden, teknisten rakenteiden ja opastinjärjestelmien kanssa. Liikkuvan kaluston haltijan on varmistettava, että kaikki sähköisesti varautuneet laitteet tai niiden osat suojataan siten, ettei niistä aiheudu ihmisille vaaraa.

Liikkuvassa kalustossa on oltava laitteita, joiden avulla matkustajat voivat ilmoittaa uhkaavasta vaarasta kuljettajalle ja joiden avulla junahenkilökunta voi olla yhteydessä matkustajiin. Liikkuvassa kalustossa on lisäksi oltava kuulutusjärjestelmä tai järjestely,

jonka avulla junahenkilökunta ja liikenteenohjaus voivat välittää viestejä matkustajille. Liikkuvan kaluston ovissa on oltava matkustajien turvallisuuden takaava ovien sulkemis- ja avausjärjestelmä. Käytössä on oltava myös riittävästi hätäuloskäyntejä, jotka on merkittävä asianmukaisesti. Liikkuvassa kalustossa on oltava riittävän tehokas hätävalaistusjärjestelmä, jolla on oma tehonlähde.

Oleelliset ajo-, veto- ja jarrutuslaitteet sekä ohjaus- ja hallintalaitteet on suunniteltava siten, että määritellyssä vajaatoimintatilanteessa liikkuva kalusto voi jatkaa matkaansa ilman haittaa käyttöön jääville laitteille. Liikkuvan kaluston sähkölaitteiden on oltava yhteensopivia ohjaus-, hallinta- ja opastinjärjestelmän toiminnan kanssa. Liikkuvan kaluston suunnittelussa ja valmistamisessa on otettava myös huomioon tunnelien edellyttämät erityiset turvallisuusvaatimukset.

Jos liikkuvan kaluston vetovoima tuotetaan sähköllä, virranottolaitteiden on oltava sellaisia, että kalusto voi liikkua rataverkolla käytössä olevan energiansyöttöjärjestelmän avulla. Liikkuvan kaluston ominaisuuksien on oltava sellaisia, että kalusto voi kulkea kaikilla rataosuuksilla, joilla sitä aiotaan käyttää.

9 §

Kunnossapitoa koskevat olennaiset vaatimukset

Rautatiejärjestelmän kunnossapidossa käytettävien teknisten laitteiden ja menetelmien on taattava kyseisen osajärjestelmän turvallinen käyttö eikä niistä saa aiheutua vaaraa terveydelle ja turvallisuudelle. Huoltojärjestelmässä käytettävistä teknisistä laitteista ja menetelmien ympäristövaatimuksista on voimassa, mitä siitä on säädetty tai määrätty.

Liikkuvan kaluston huoltolaitteiden on oltava sellaisia, että niillä voidaan suorittaa turvallisuuteen, terveyteen ja matkustuskavuuteen liittyvät toimet sille kalustolle, joita varten ne on suunniteltu.

10 §

Henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattisia sovelluksia koskevat olennaiset vaatimukset

Henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattisissa

sovelluksissa on eri osajärjestelmien välillä varmistettava, että käytettävät tiedot, ohjelmat ja tiedonsiirtokäytännöt suunnitellaan eri sovellusten ja eri rautatieyritysten tiedonvaihtoa ja -välitystä varten. Järjestelmässä siirrettävien julkisten tietojen tulee olla eri käyttäjien saatavilla.

Telemaattisissa sovelluksissa tiedostojen, ohjelmien ja tiedonsiirtokäytäntöjen käyttö-, hallinta-, päivitys- ja ylläpitotavoissa on otettava huomioon järjestelmien tehokkuus ja palvelujen laatu. Järjestelmien käyttäjäliittymissä on noudatettava ergonomiaa ja terveysensuojelua koskevia vaatimuksia. Sovellusten haltijoiden on varmistettava turvallisuuteen liittyvien tietojen osalta riittävä yhtenäisyys ja luotettavuus tietojen tallentamisessa ja siirrossa.

3 Luku

Osajärjestelmän vaatimuksenmukaisuuden arviointi

11 §

EY-tarkastus ja EY-tarkastusvakuutus

Osajärjestelmän hankintayksikkö tai tämän edustaja voi arvioida osajärjestelmän vaatimuksenmukaisuuden EY-tarkastuksessa siten kuin tässä pykälässä säädetään.

EY-tarkastuksen suorittaa osajärjestelmän hankkijan nimeämä ilmoitettu laitos. Ilmoitetun laitoksen antaman vaatimuksenmukaisuustodistuksen perusteella osajärjestelmän hankintayksikkö tai tämän Euroopan talousalueelle sijoittunut edustaja voi antaa osajärjestelmälle EY-tarkastusvakuutuksen. Vakuutus voidaan antaa edellyttäen, että osajärjestelmä on vaatimuksenmukaisuustodistuksen perusteella olennaisten vaatimusten mukainen.

12 §

EY-tarkastusvakuutuksen sisältö

EY-tarkastusvakuutuksen tulee sisältää seuraavat tiedot:

- 1) viittaus sovellettuun Euroopan yhteisöjen direktiiviin;
- 2) hankintayksikkö tai sen Euroopan talo-

usalueelle sijoittuneen edustajan nimi tai toiminimi ja osoite, edustajan osalta myös hankintayksikön toiminimi;

- 3) lyhyt kuvaus osajärjestelmästä;

4) EY-tarkastuksen suorittaneen ilmoitetun laitoksen nimi ja osoite;

5) viittaukset arvioinnin perusteena olleisiin teknisiin asiakirjoihin;

6) asian kannalta merkitykselliset väliaikaiset tai lopulliset ehdot, joita osajärjestelmässä on noudatettava, tarvittaessa erityisesti käyttörajoitukset tai -ehdot;

7) EY-tarkastusvakuutuksen voimassaoloaika, jos vakuutus on määräaikainen; sekä

8) päiväys, allekirjoitus ja allekirjoittajan henkilötiedot.

EY-tarkastusvakuutukseen on liitettävä seuraavat tekniset asiakirjat siltä osin kuin arviointi niitä koskee:

1) rataverkon osalta rakennussuunnitelmat, maaperä- ja raudoitustöiden katselmuspöytäkirjat, betonitöiden testaus- ja tarkastusselosteet;

2) muiden osajärjestelmien osalta toteuttamista vastaavat yleissuunnitelmat ja yksityiskohtaiset suunnitelmat, sähkö- ja hydrauliset kaaviot, ohjauspiirikaaviot, tieto- ja automaatiojärjestelmien kuvaus, käyttö- ja huolto-ohjeet ja muut vastaavat asiakirjat;

3) luettelo osajärjestelmään sisältyvistä yhteentoimivuuden osatekijöistä;

4) jäljennökset yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- tai käytönsoveltuvuusvakuutuksista sekä lisäksi tarvittaessa vastaavat laskelmat ja jäljennökset niiden testausten ja tutkimusten pöytäkirjoista, joita ilmoitettu laitos on suorittanut vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY 1 artiklan 11 kohdassa tarkoitetun yhteisen tekniseneritelmän, eurooppalaisen teknisen hyväksynnän tai eurooppalaisia standardeja vastaavan kansallisen standardin (*eurooppalainen eritelmä*) perusteella; sekä

5) EY-tarkastuksesta vastaavan ilmoitetun laitoksen todistus siitä, että osajärjestelmä vastaa olennaisia vaatimuksia, sekä vastaavat ilmoitetun laitoksen tarkastamat laskelmat sekä tarvittaessa arvioinnin aikana esitetyt, voimassa olevat varaukset.

4 Luku

Yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden arviointi

13 §

Yhteentoimivuuden osatekijän arviointimenettely ja EY-vaatimuksenmukaisuusvakuutus ja EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutus

Yhteentoimivuuden osatekijän hankintayksikkö tai tämän Euroopan talousalueelle sijoittautunut edustaja voi arvioittaa yhteentoimivuuden osatekijän vaatimuksenmukaisuuden siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Arvioinnin suorittaa hankintayksikön tai tämän edustajan nimeämä ilmoitettu laitos. Ilmoitetun laitoksen antaman tarkastustodistuksen perusteella hankintayksikkö tai tämän Euroopan talousalueelle sijoittunut edustaja voi antaa yhteentoimivuuden osatekijälle EY-vaatimuksenmukaisuusvakuutuksen tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen sen mukaisesti, mitä Ratahallintokeskus Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun lain (561/2002, jäljempänä *rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuslaki*) 4 §:n 3 momentin nojalla määrää edellyttäen, että yhteentoimivuuden osatekijä vastaa tarkastustodistuksen perusteella olennaisia vaatimuksia.

Mitä tässä pykälässä säädetään hankintayksiköstä tai tämän Euroopan talousalueelle sijoittuneesta edustajasta, voidaan toissijaisesti soveltaa siihen, joka saattaa osajärjestelmän tai yhteentoimivuuden osatekijän markkinoille.

14 §

EY-vaatimuksenmukaisuusvakuutuksen ja EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen sisältö

EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen tulee sisältää seuraavat tiedot:

- 1) viittaus sovellettuun Euroopan yhteisöjen direktiiviin;
- 2) hankintayksikön tai sen Euroopan talousalueelle sijoittuneen edustajan nimi tai toiminimi ja osoite, edustajan osalta myös hankintayksikön tai rakentajan toiminimi;

3) yhteentoimivuuden osatekijän kuvaus, kuten merkki, tyyppi tai muu vastaava kuvaus;

4) EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen laatimisessa noudatettu menettely;

5) asian kannalta merkitykselliset kuvaukset, jotka yhteentoimivuuden osatekijä täyttää, ja erityisesti käyttörajoitukset;

6) vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyyn osallistuneen ilmoitetun laitoksen tai ilmoitettujen laitosten nimi ja osoite sekä tarkastustodistuksen päivämäärä ja tarvittaessa tarkastustodistuksen voimassaoloaika ja voimassaoloa koskevat ehdot;

7) tarvittaessa viittaus eurooppalaisiin eritelmiin;

8) päiväys, allekirjoitus ja allekirjoittajan henkilötiedot; sekä

9) allekirjoittajan valtuutus, jos tämä edustaa hankintayksikköä tai tämän Euroopan talousalueelle sijoittautunutta edustajaa.

5 Luku

Ilmoitettua laitosta ja sen arviointimenettelyä koskevat tarkemmat säännökset

15 §

Ilmoitetun laitoksen henkilöstöä koskevat vaatimukset

Ilmoitetun laitoksen tarkastuksista vastaavalla henkilöstöllä on oltava tehtävien hoitamisen edellyttämä tekninen ja ammatillinen koulutus sekä riittävät tiedot tehtäviä tarkastuksia koskevista vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisten tarkastusten suorittamisesta. Ilmoitetun laitoksen ja sen henkilöstön on tehtävä tarkastukseen liittyvät toimet mahdollisimman suurta ammattietiikkaa ja teknistä pätevyyttä osoittaen.

16 §

EY-tarkastuksen ja arviointimenettelyn vaatimukset

Ilmoitetun laitoksen tulee EY-tarkastukses-

sa arvioida osajärjestelmän kokonaissuunnittelu ja osajärjestelmän rakentaminen sekä koekäyttää valmis osajärjestelmä. Ilmoitetun laitoksen on arviointimenettelyssä selvitettävä, täyttääkö osajärjestelmä olennaiset vaatimukset. Ilmoitettu laitos antaa tässä momentissa tarkoitetun arvioinnin hyväksynnästä vaatimuksenmukaisuustodistuksen.

Ilmoitetun laitoksen arviointimenettelyssä on selvitettävä, täyttääkö yhteentoimivuuden osatekijä olennaiset vaatimukset sekä vastaa-ko yhteentoimivuuden osatekijä käyttötarkoitustaan rautatiejärjestelmässä. Ilmoitettu laitos antaa tässä momentissa tarkoitetun arvioinnin hyväksynnästä tarkastustodistuksen.

6 Luku

Erinäiset säännökset

17 §

Markkinavalvonnan järjestäminen Ratahallintokeskuksessa

Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuukslain

Helsingissä 29 päivänä elokuuta 2002

11 §:n mukaisesta markkinavalvonnasta vastaa Ratahallintokeskuksessa turvallisuusasioista vastaava yksikkö. Sen estämättä, mitä muualla säädetään tai määrätään päätöksenteosta Ratahallintokeskuksessa, turvallisuusasioista vastaavan yksikön päällikkö päättää rautatiejärjestelmän yhteentoimivuukslain 11 §:ssä säädetyistä asioista Ratahallintokeskuksessa.

18 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä syyskuuta 2002.

19 §

Siirtymäsäännös

Tämän asetuksen 1 ja 2 luvussa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten noudattamiseksi siirtymäkauden aikana on säädetty rautatiejärjestelmän yhteentoimivuukslain 15 §:ssä.

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Hallitusneuvos Hannu Pennanen

N:o 766

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
eräiden tehtävien siirrosta tullilaitoksen hoidettavaksi**

Annettu Helsingissä 29 päivänä elokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Tehtävien siirto

Maa- ja metsätalousministeriö siirtää valtiovarainministeriön kanssa 11 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn sopimuksen nojalla liitteessä olevan luettelon mukaiset tehtävät tullilaitoksen hoidettavaksi.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä syyskuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan eräiden tehtävien siirtämisestä tullilaitoksen hoidettavaksi 7 päivänä elokuuta 1998 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (603/1998).

Helsingissä 29 päivänä elokuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Esko Laurila

**MAA- JA METSÄTALOUSHALLITUKSEN TULLILAITOKSEN HOIDETTAVAKSI
SIIRTÄMÄT TEHTÄVÄT**

- 1) jälkitarkastukset (neuvoston asetus (ETY) N:o 4045/1989), lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisia tukitoimia;
- 2) tukeen avustusrakenteille kotimaassa (neuvoston asetus (ETY) N:o 3730/1987) liittyvät kirjanpidon ja jakelutilanteiden tarkastukset (komission asetus (ETY) N:o 3149/1992 9 ja 10 artikla);
- 3) teollisuusvoitukseen liittyvän komission asetuksen (EY) N:o 2571/1997 4, 8, 9, 10, 12, 23 ja 25 artiklan mukaan tehtävät
 - a) välituotteiden valmistajien sekä merkkiaineettoman voin, voiöljyn, kerman ja välituotteen loppukäyttäjien hyväksymistarkastukset (10 artikla),
 - b) välituotteiden valmistajien ja vähintään 45 tonnia vuodessa merkkiaineettomia tuotteita käyttävien loppukäyttäjien vähintään kerran kuukaudessa tehtävät tarkastukset (23 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 4 kohdan a alakohta),
 - c) voiöljyn ja välituotteiden valmistajien, merkkiaineen lisääjien, voiöljyn uudelleen pakkaajien sekä vähintään 45 tonnia vuodessa merkkiaineettomia tuotteita käyttävien loppukäyttäjien täydentävät tarkastukset (23 artiklan 2 kohdan kolmas kappale, 3 kohdan b alakohta ja 4 kohdan b alakohta),
 - d) hyväksytyjen tarjousten tekijöiden ja välituotteiden jälleenmyyjien kirjanpidon ja myyntisopimusten tarkastukset (8 artiklan 3 kohta ja 12 artikla),
 - e) tullinimikkeen, asetuksenmukaisen menettelyn ja koostumuksen määrittäminen loppu- ja välituotteiden resepteistä ja näytteistä (4, 8 ja 9 artikla), ja
 - f) käyttömäärä- ja hintatilastojen kerääminen vähintään kerran kuukaudessa tehtävien tarkastusten yhteydessä (10 artiklan 2 kohdan e alakohta ja 25 artiklan 2 kohta);
- 4) kaseiini- ja kaseinaattitukeen liittyvät kirjanpidon ja tukihakemusten tietojen tarkastukset (komission asetus (ETY) N:o 2921/1990 5 artikla ja neuvoston direktiivi 83/417/ETY);

- 5) kaseiinin ja kaseinaattien käyttöön juustonvalmistuksessa liittyvät kirjanpidon tarkastukset (neuvoston asetus (ETY) N:o 2204/1990 3 artikla ja komission asetus (ETY) N:o 2742/1990 3 artikla);
- 6) koulumaitotukeen liittyvät tuotteidentoimittajien kirjanpidon tarkastukset meijerin ja kaupan alan yritysten osalta (neuvoston asetus (EY) N:o 1255/1999, komission asetus (EY) N:o 2707/2000 14 artikla ja maa- ja metsätalousministeriön asetus 595/2001);
- 7) rehuseostukeen liittyvät rehuseosten valmistajien hyväksymistarkastukset ja kirjanpidon tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 2799/1999 9 ja 14-17 artikla);
- 8) maitovalmisteiden interventioon liittyvät varastojen kirjanpidon tarkastukset ja fyysiset tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 2771/1999 5 artikla, komission asetus (EY) N:o 214/2001 3 artikla ja komission asetus (EY) N:o 2148/1996);
- 9) maataloustuotteiden tiedotus- ja menekinedistämistukien kirjanpidon tarkastukset (neuvoston asetus (EY) N:o 2826/2000, komission asetus (EY) N:o 94/2002, neuvoston asetus (EY) N:o 2702/1999 ja komission asetus (EY) N:o 2879/2000);
- 10) sulatejuustojen yhdistetyn sisäisen jalostuksen ja vientitukijärjestelmän edellyttämät tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 174/1999 17 artikla);
- 11) naudanlihan interventioon liittyvät varastojen kirjanpidon tarkastukset ja fyysiset tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 562/2000 30 artiklan ja komission asetus (EY) N:o 2148/1996 4 ja 5 artikla);
- 12) naudanlihan erityisvientituen valvontaan liittyvät tehostetut fyysiset tarkastukset ja asiakirjatarkastukset (komission asetus (ETY) N:o 32/1982 2 ja 3 artikla sekä komission asetus (ETY) N:o 1964/1982 4, 5 ja 7 artikla);
- 13) sian-, naudan- ja lampaanlihan yksityiseen varastointiin liittyvät varastojen kirjanpidon tarkastukset ja fyysiset tarkastukset (komission asetus (ETY) N:o 3444/90 13 artikla, komission asetus (EY) N:o 907/2000 23, 26 ja 27 artikla ja komission asetus (ETY) N:o 3446/90 13 artikla);
- 14) jalosteiden reseptijärjestelmän mukaiset reseptien kirjanpidon tarkastukset ja laboratorio-tutkimukset (komission asetus (EY) N:o 1520/2000 3 ja 16 artikla);
- 15) tärkkelyksen tuotantotukeen liittyvät kirjanpidon tarkastukset, käytännön tarkastukset sekä tuenhakijoiden rekisteröitymistarkastukset (komission asetus (ETY) N:o 1722/1993 4, 9 ja 10 artikla);
- 16) non-food -tukeen liittyvät kirjanpidon tarkastukset (neuvoston asetus (EY) N:o 2461/1999 21 artikla);
- 17) kemianteollisuudessa käytetyn sokerin tuotantotuen kirjanpidon tarkastukset ja tuenhakijoiden rekisteröitymistarkastukset (neuvoston asetus (EY) N:o 1265/2001 2, 3 ja 17 artikla);
- 18) sokerin puhdistamotuen kirjanpidon tarkastukset, varastojen inventointitarkastukset sekä raakasokerin polarisaatiomittaukset (neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001 7 artiklan 4 kohta ja 38 artikla sekä komission asetus (EY) N:o 1646/2001);

19) rypälemehun jalostustukeen liittyvät kirjanpidon tarkastukset, rypälemehun käytön valvonta ja asiakirjojen hyväksyminen (neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999 36 artikla ja komission asetus (EY) N:o 1623/2000 7 artikla);

20) hedelmien ja vihannesten interventio (neuvoston asetus (EY) N:o 2200/1996 ja komission asetus (EY) N:o 659/1997):

a) tuotteiden alkoholiksi jalostamisen, denaturoinnin, käyttötarkoituksen ja teollisen käytön valvonta paikan päällä (komission asetus (EY) N:o 1492/1997 5 artikla),

b) tuotteiden ilmaisjakeluun liittyvät tuotteiden määräpaikan ja niiden loppukäytön asiakirjatarkastukset ja fyysiset tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 659/1997 18 artikla), ja

c) tuotteiden käyttöön rehuteollisuuden raaka-aineeksi liittyvät jalostusprosessin tarkastukset paikan päällä (komission asetus (EY) N:o 659/1997 17 artikla);

21) hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantotukeen (neuvoston asetus (EY) N:o 2201/1996) liittyvät raaka-aineiden määrien, hintojen ja laadun valvonta sekä lopullisten tuotteiden valvonta (neuvoston asetus (EY) N:o 449/2001 15-19 artikla);

22) oliivien yhteisöön tuontiin liittyvien todistusten antaminen (komission asetus (EY) N:o 104/1991 1 artikla);

23) hedelmä- ja vihannesjalosteissa käytetyn sokerin, glukoosin ja glukoosisiirapin määrien tarkastukset valmistajan raaka-aineita koskevan kirjanpidon perusteella (komission asetus (EY) N:o 2315/1995 3 artikla ja komission asetus (EY) N:o 1591/1995 2a artikla);

24) muonitusvarastojen kautta tapahtuvan muonituksen ja muun muonituksen tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 800/1999 42 ja 43 artikla);

25) ennakkorahoitukseen liittyvät tarkastukset (neuvoston asetus (EY) N:o 565/1980 4 artiklan 3 kohta sekä komission asetus (EY) N:o 800/1999 28 ja 29 artikla);

26) interventiovarastoista peräisin olevien tuotteiden käyttö- ja/tai määräpaikan tarkastamiseen liittyvät kirjanpidon ja asiakirjojen tarkastukset sekä fyysiset tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 3002/1992 2 artikla);

27) Venäjän federaation alueelle maanteitse vietäviä naudan- ja sianlihatoimituksia koskevaan tiedotusjärjestelmään liittyvät tehtävät (komission asetus (EY) N:o 2584/2000);

28) vientitukien fyysiset tarkastukset (neuvoston asetus (EY) N:o 386/1990);

29) tavarankäytön ja/tai määräpaikan vahvistamiseksi tarvittavien T 5 –valvontakappaleiden hoitamiseen liittyvät komission asetuksen (EY) N:o 2454/1993 mukaiset tehtävät, jos yllä kohdissa 1-28 luetelluissa asetuksissa T 5 –valvontakappaleiden käyttöä tullilaitoksen hoidettavaksi siirrettyjen tehtävien osalta vaaditaan;

30) sokerin ja isoglukoosin tuotantomaksuun liittyvät tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 314/2002 10 artikla);

31) kuukausittaisten sokerin varasto- ja myyntimäärien ilmoitusten tarkastukset (komission asetus (EY) N:o 314/2002 9 ja 10 artikla); sekä

32) sokerin nk. carry-over -varastovelvoitteen täyttymisen tarkastus (neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001 14 artikla ja komission asetus (ETY) N:o 65/1982).

N:o 767

Sisäasiainministeriön asetus**poliisin virkapuvusta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2002

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun poliisilain (493/1995) 54 §:n 3 momentin nojalla sellaisena kuin se on laissa 315/2001:

1 luku

Yleisiä määräyksiä

1 §

Virkapuku

Poliisin virkapukuun kuuluvien asusteiden sekä niissä käytettävien tunnusten ja merkien on oltava tämän asetuksen mukaiset. Virkapukineet hyväksyy poliisin ylijohdo ja lisäksi asusteiden, varusteiden sekä tunnusten ja merkkien on oltava valmistettu poliisin ylijohdon hyväksymistä kangaslaaduista, väreistä, materiaaleista ja tarvikkeista.

2 §

Virka-asusteet

Virkapukuun kuuluvat seuraavat vaatteet:

- päällystakki ja irtovuori
- virkatakki
- vierailutakki
- virkahousut
- virkahame naisilla
- virkaliivi naisilla
- raskausajan virkaliivi ja -housut
- kenttähaalari
- kenttäpusakka
- kenttähousut
- kenttähousut, kesämalli
- toppatakki
- toppahousut
- virkapaita, lyhyt- ja pitkähihainen
- pikeepaita

- villapusero ja kauluri
- kenttäpipa
- turkislakki
- lippalakki, talvimalli
- lippalakki, kesämalli
- palveluslakki
- virkalakki
- virka-asemaa osoittavat tunnukset ja nimilaatta.

3 §

Erityisvaatteet ja suojavaatteet

Poliisitoiminnassa voidaan käyttää 2 §:ssä tarkoitettujen virka-asusteiden lisäksi seuraavia erityisvaatteita ja suojavaatteita:

- 1) erityisvaatteet
 - moottoripyöräpoliisin vaatteet
 - moottorikelkkapoliisin vaatteet
 - venepoliisin vaatteet
 - ratsupoliisin vaatteet
 - polkupyöräpoliisin vaatteet
 - kansainvälisissä tehtävissä toimivan poliisin vaatteet
 - JOUHA-haalari
 - ERTI-haalari
- 2) suojavaatteet
 - kevyt suojaliivi
 - taktinen suojaliivi
 - tunnisteliivi
 - heijastinliivi
 - heijastinhansikkaat.

Erityisvaatteita voivat hankkia vain 1 momentin 1 kohdassa mainittuihin erityisryhmiin kuuluvat poliisimiehet.

4 §

Naisen virkapukua koskeva erityissäännös

Naisen virkapuvussa voidaan käyttää tummansinisestä virkapukukankaasta valmistettua liiviä. Suorien housujen sijasta voidaan käyttää samasta kankaasta valmistettua polveen ulottuvaa hametta, jonka kanssa käytetään ruskeita sukkahousuja ja mustia, ilman koristeita olevia avokkaita.

5 §

Poliisikokelaan virkapuku

Poliisikokelaan virkapuku on poliisin virkapuku varustettuna kokelasemaa osoittavalla merkillä.

6 §

Vartijan virkapuku

Tässä asetuksessa tarkoitetaan vartijalla ylivartijaa ja vartijaa.

Vartijan virkapuku on poliisin virkapuku varustettuna ylivartija- tai vartija-asemaa osoittavilla merkeillä. Vartijan virkapuvussa käytetään nuoremman konstaapelin olkaloatoja ja ylivartijan virkapuvussa vanhemman konstaapelin olkaloatoja.

Kenttäpusakan, virkapaidan, pikeepaidan sekä villapuseron hihoissa on poliisin tunnuskuvalla varustetut hihamerkit, joiden alapuolella on laatta, jossa lukee VARTIJA - VÄKTARE. Lisäksi vartijan virkavaatteissa on oikean rintataskun yläpuolella poliisimerkin tilalla vastaavanlainen laatta.

Vartijan päähineen merkinä on hopeanvärisestä metallista valmistettu valtakunnan vaakuna ilman lehviä ja tummansinistä alustaa.

Vartijan kenttäpusakan selässä on painettuna teksti VARTIJA.

Muutoin noudatetaan soveltuvien osien, mitä tässä asetuksessa säädetään poliisin virkapuvusta.

2 luku

Virkapuvussa käytettävät virka-asemaa osoittavat tunnukset ja muut merkit

7 §

Kenttäpusakan, toppatakin, sekä virka- ja vierailutakin kaulusmerkit

Kenttäpusakan, toppatakin sekä virka- ja vierailutakin kauluksissa on pohjalaatalla 30 mm:n korkuiset poliisin tunnukset, joiden alaosaa ympäröi tammenlehväseppelä. Tunus ja seppelä on päällystöllä hopealangalla ja muilla vaaleanharmaalla silkkilangalla ommeltu. Pohjalaatta on viisikulmainen, korkeudeltaan 50 mm. Poliisin ylijohdossa kuuluvilla poliisimiehillä pohjalaatan väri on helmenharmaa, poliisin lääninjohtoon kuuluvilla poliisimiehillä musta, poliisioppilaitosten poliisimiehillä vihreä ja muilla poliisimiehillä kirkkaansininen. Päällystön pohjalaattaa ympäröi noin 2 mm:n levyinen punos, joka on poliisiylijohtajalla, poliisijohtajalla, poliisiylitarkastajalla, lääninpoliisiylijohtajalla, lääninpoliisiylitarkastajalla, liikkuvan poliisin päälliköllä sekä poliisipäälliköllä ja nimismiehellä hopeanvärinen ja muilla sininen.

Juhlatakissa on brodeerattu hopeanharmaa 35 mm korkea tammenlehvien ympäröimä poliisin virallinen tunnuskuva.

8 §

Virka-, vierailu- ja juhlatäkissa käytettävät virka-asemaa osoittavat merkit

Virka-, vierailu- ja juhlatäkin hihoissa on hihankäänteestä 90 mm ylöspäin alkavalla, hihan ulkosivulla saumasta saumaan ulottuvalla kirkkaansinisellä laudalla samanpituiset kaluunat, jotka alkavat 3 mm laudan vaakasuorasta reunasta ja joiden väli on 3 mm. Laudan yläreuna on 3 mm kaluunoiden yläpuolella.

Kaluunoita on:

1) poliisiylijohtajalla alinna yksi 50 mm:n levyinen, mustapohjainen hopeanvärinen tammenlehväkaluuna, jossa keskikohdalla on kiinnitettyä 15 mm:n korkuinen hopeanvä-

rinen tunnus ja sen yläpuolella kolme 10 mm:n levyistä tammenlelväkaluuna;

2) poliisijohtajalla alinna yksi 40 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna ja sen yläpuolella kolme 10 mm:n levyistä tammenlelväkaluunaa;

3) lääninpoliisijohtajalla, keskusrikospoliisin, suojelupoliisin ja liikkuvan poliisin päälliköllä sekä Helsingin kihlakunnan poliisipäälliköllä alinna yksi 40 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna ja sen yläpuolella kaksi 10 mm:n levyistä tammenlelväkaluunaa;

4) poliisiylitarkastajalla, lääninpoliisiylitarkastajalla, Helsingin kihlakunnan apulaispoliisipäälliköllä ja valtakunnallisen yksikön apulaispäälliköllä alinna yksi 40 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna ja sen yläpuolella yksi 10 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna;

5) poliisitarkastajalla, muulla kuin 3 kohdassa tarkoitettulla poliisipäälliköllä ja nimismiehellä ylinnä yksi 30 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna ja sen alapuolella kolme 10 mm:n levyistä tammenlelväkaluunaa;

6) muulla kuin 5 kohdassa tarkoitettulla apulaispoliisipäälliköllä, liikennepoliisitarkastajalla ja liikkuvan poliisin hallintopäälliköllä, sisäasiainministeriön poliisiosaston ylikomisariolla ja lääninylikomisariolla yksi 30 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna ja sen alapuolella kaksi 10 mm:n levyistä tammenlelväkaluunaa;

7) sisäasiainministeriön poliisiosaston komisariolla, lääninkomisariolla ja ylikomisariolla ylinnä yksi 30 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna ja sen alapuolella yksi 10 mm:n levyinen tammenlelväkaluuna;

8) komisariolla kaksi 10 mm:n levyistä tammenlelväkaluunaa ja niiden välissä yksi 3 mm:n levyinen hopeanvärinen kaluuna;

9) ylikonstaapelilla yksi harmaa 10 mm:n levyinen kaluunauha ja sen yläpuolella keskellä kaksi samanlevyisestä kaluunasta muodostettua sisäkkäin olevaa kolmiota, joista ulomman kanta on 70 mm ja sivujen pituus 60 mm ja kolmioiden väli 3 mm; sekä

10) vanhemmalla konstaapelilla yksi vaakasuuora 10 mm:n levyinen harmaa kaluunauha.

Nuoremalla konstaapelilla ei ole virka-asemaa osoittavia merkkejä.

Virka-, vierailu- ja juhlatakin olkalaatoissa käytetään virka-aseman mukaista metallista

tunnusta, joka sijoitetaan 2 cm:n etäisyydelle olkapoletin ja hihan yhdistävästä saumasta. Päälystöllä tunnuksena käytetään 35 mm:n pituista hopeanväristä olkaleijonaa ja alipäälystöllä ja miehistöllä hopeanväristä poliisin tunnuskuvaa.

9 §

Kenttäpusakassa, toppatakissa, virkapaidassa, pikeepaidassa, villapuserossa ja naisten liivissä käytettävät merkit

Kenttäpusakan, toppatakin, virkapaidan, pikeepaidan, villapuseron ja naisten liivin olkalaatoissa ovat virka-asemaa osoittavat kaluunauhat ilman kirkkaansinistä pohjalaattaa. Ylikonstaapelin ja vanhemman konstaapelin olkalaatoissa käytetään 5 mm leveitä hopeanharmalla langalla brodeerattuja kaluunoita. Päälystöllä on virka-asemaa osoittavien merkkien yläpuolella 35 mm:n pituiset hopeanväriset olkaleijonat ja alipäälystöllä sekä miehistöllä palvelusvaatteissa hopeanväriset poliisin tunnuskuvat.

Hihoissa suoraan olkapään suunnassa noin 55 mm olkapään alapuolella on vaaleanharmaalla silkkilangalla ommeltu poliisin tunnuskuvaa kirkkaansinisellä pohjalla. Pohjalaitan korkeus on 110 mm ja leveys 70 mm.

10 §

Päälystakissa käytettävät merkit

Päälystakin hihoissa on virka-asemaa osoittavat merkit ilman kirkkaansinistä pohjalaattaa. Kaluunat on kiinnitetty kankaanväriseksi laatalle, jonka alareuna on 50 mm hihansuun yläpuolella. Laatta on kiinnitetty hihaan kahdella pienellä takin napilla. Olkalaatoissa ja kauluksissa ei ole merkkejä.

11 §

Juhlalakin merkit

Juhlalakin etupuolella on:

1) päälystöllä lakin alaosassa tummansinisestä kankaasta valmistettuun, mustan silkkipunoksen ympäröimään laattaan kiinnitettynä emalinen, väritetty valtakunnan vaakuna hopealangasta ommellun kuusenhavuseppeleen

sisällä ja tämän yläpuolella valko-sini-valkoinen hopeareunainen 20 mm:n läpimittainen virkakokardi; havuseppeleen korkeus ja leveys on noin 50 mm;

2) alipäällystöllä samanlaiset merkit kuin päällystöllä, kuitenkin ilman virkakokardia; ja

3) miehistöllä hopeanvärisestä metallista valmistettu kuusenhavuseppele tummansinisellä pohjalla, jonka sisällä emalinen väritetty valtakunnan vaakuna; ilman virkakokardia.

Poliisiylijohtajalla, poliisijohtajalla, lääninpoliisijohtajalla, keskusrikospoliisin, suojelupoliisin ja liikkuvan poliisin päälliköllä sekä Helsingin kihlakunnan poliisipäälliköllä on lakin lipan ylä- ja alareunassa hopealangasta punottu 12 mm leveä tammenlehväaiheinen lippakoriste. Poliisiylitarkastajalla ja lääninpoliisiylitarkastajalla on samanlainen koriste lipan alareunassa.

Poliisiylijohtajalla, poliisijohtajalla, poliisiylitarkastajalla, lääninpoliisijohtajalla, lääninpoliisiylitarkastajalla, poliisitarkastajalla, poliisipäälliköllä ja apulaispoliisipäälliköllä, nimismiehellä, keskusrikospoliisin, suojelupoliisin ja liikkuvan poliisin päälliköllä ja apulaispääliköllä, liikennepoliisitarkastajalla ja liikkuvan poliisin hallintopäälliköllä, sisäasiainministeriön poliisiosaston ylikomisariolla ja komisariolla, lääninylikomisariolla, ylikomisariolla sekä lääninkomisariolla on lakissa kaksi kahdella pienikokoisella vaakunanapilla kiinnitettyä, 4 mm:n paksuisesta valkoisesta silkkipunoksesta valmistettua leukanauhaa. Komisariolla on yksi 5 mm:n paksuinen valkoisesta silkkipunoksesta valmistettu leukanauha.

Alipäällystöllä leukanauhana on kaksi vaakunanapilla kiinnitettävää 4 mm:n paksuista mustaa silkkipunosta ja miehistöllä 5 mm:n paksuinen vaakunanapilla kiinnitettävä musta silkkipunos.

12 §

Virka- ja lippalakin merkit

Virkalakissa käytetään etupuolella samanlaisia merkkejä kuin juhhalakissa. Lippalakissa on vasemmalla sivustalla vaaleanharmaalla langalla brodeerattu 30 mm:n korkuinen poliisin miekkatunnus ja etuosassa samalla langalla brodeerattu teksti: POLIISI - POLIS.

13 §

Palvelus- ja turkislakin merkit

Palvelus- ja turkislakissa on samanlaiset merkit kuin juhhalakissa lukuun ottamatta punosnauhaa ja lipankoristeita.

14 §

Muut tunnukset

Kenttäpusakassa, toppatakissa ja virkapaidassa on oikean rintataskun yläpuolella ja pikeepaidassa, villapuserossa ja naisten liivissä on oikealla puolella sinisellä 82 mm leveällä ja 42 mm korkealla kangaslaataalla vaalea teksti: POLIISI - POLIS.

Kenttäpusakan, toppatakin ja virkapaidan oikean rintataskun yläpuolella kohdistettuna keskikohdalle tai rintataskun kannessa sekä villapuserossa, pikeepaidassa ja naisten liivissä oikealla puolella on vähintään 80 mm leveä ja vähintään 25 mm korkea sininen nimilaatta, jossa on vaalealla tekstillä ainakin poliisimiehen sukunimi.

Kenttävaatteissa ja villapuserossa käytetään tarrakiinnityksellä asennettua tai ommeltua kankaista brodeerattua nimilaattaa.

Virkatarkissa, virkapaidassa ja naisten liivissä käytetään muovista nimilaattaa kiinnitettyä oikealle puolelle rintataskun kanteen tai taskun puuttuessa vastaavalle kohdalle. Sisäpalveluksessa voidaan villapuserossa käyttää myös muovista nimilaattaa.

15 §

Erityisvarusteissa käytettävät merkit

Moottoripyörän- ja moottorikelkankuljettajan ajopuvun olkalaatoissa ovat virka-asemaa osoittavat merkit ilman kirkkaansinistä pohjalaattaa. Ajopuvun hihoissa on poliisin tunnuskuva kirkkaansinisellä pohjalla sekä oikealla rintataskun yläpuolella sininen POLIISI - POLIS -kangaslaatta.

Erityisvarusteissa on oltava ainakin poliisin tunnuskuva tai poliisimiesasemaa osoittava muu tunnus sekä mahdollisuuksien mukaan POLIISI - POLIS -kangaslaatta ja nimilaatta.

N:o 767

16 §

Poliisikokelaan virkapuvussa käytettävät merkit

Poliisikokelaan virkapuvussa on samanlaiset merkit kuin nuoremman konstaapelin virkapuvussa. Toiminnallisissa harjoituksissa on poliisikokelaan käytettävä oikean taskun yläpuolella tai taskun kannessa sinistä vähintään 80 mm leveää ja vähintään 25 mm korkeaa laattaa, jossa on vaalea teksti: POLIISIKOKELAS – POLISASPIRANT.

Helsingissä 30 päivänä elokuuta 2002

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

3 luku

Erinäisiä määräyksiä

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan sisäasiainministeriön poliisin virkapuvusta 23 päivänä huhtikuuta 1999 antama päätös (575/1999).

Poliisiylijohtaja Reijo Naulapää